25 Μαρτίου 2020

Ο πρώτος εορτασμός της 25ης Μαρτίου

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Θαύματα και θαυμαστά γεγονότα

Η 25η Μαρτίου καθιερώθηκε ως εθνική εορτή της χώρας μας στις 15 Μαρτίου 1838, με διάταγμα του βασιλιά Όθωνα, που εκτελούσε παράλληλα και τα καθήκοντα του πρωθυπουργού εκείνη την περίοδο. Η πρόταση του Γραμματέα της Επικρατείας (Υπουργού) επί των Εκκλησιαστικών και της Δημόσιας Παιδείας, Γεωργίου Γλαράκη (ηγετικού στελέχους του κόμματος των Ναπαίων ή Ρωσικού Κόμματος), έγινε αμέσως δεκτή από τον Όθωνα, που την είδε και ως μία ευκαιρία να αυξήσει τη δημοτικότητά του.

Στο βασιλικό διάταγμα αναφέρεται μεταξύ άλλων:

…Θεωρήσαντες ότι η ημέρα της 25ης Μαρτίου είναι λαμπρά και καθ' αυτήν εις πάντα Έλληνα δια την εν αυτή τελουμένην εορτήν του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου, είναι προσέτι λαμπρά και χαρμόσυνος δια την κατ' αυτήν την ημέραν έναρξιν του περί της ανεξαρτησίας αγώνος του ελληνικού Έθνους, καθιερούμεν την ημέραν ταύτην εις το διηνεκές ως ημέραν εθνικής εορτής.

Ο πρώτος εορτασμός της εθνικής επετείου έγινε λίγες ημέρες αργότερα, σύμφωνα με το πρόγραμμα που κυκλοφόρησε στις 18 Μαρτίου. Οι 21 κανονιοβολισμοί το σούρουπο της παραμονής ήταν το προανάκρουσμα. Με την ανατολή του ήλιου ρίφθηκαν εκ νέου 21 κανονιοβολισμοί, ενώ μία μπάντα, που γυρνούσε στους δρόμους της Αθήνας, υπενθύμιζε στους κατοίκους της πρωτεύουσας τη μεγάλη

ημέρα.

Στις 8 το πρωί, στρατιωτικά τμήματα παρατάχθηκαν στους δρόμους μεταξύ των των Ανακτόρων (σημερινό κτίριο της Βουλής) και της εκκλησίας της Αγίας Ειρήνης (επί της οδού Αιόλου), όπου θα τελούνταν η επίσημη δοξολογία. Μία ώρα αργότερα, ο Όθωνας και η Αμαλία, ντυμένοι με παραδοσιακές ενδυμασίες, έφθασαν με άμαξα στον καθεδρικό ναό της Αθήνας, επευφημούμενοι από το πλήθος, που είχε συρρεύσει από κάθε γωνιά της Αττικής. Στη δοξολογία παρέστησαν οι αρχές της πόλης, εκπρόσωποι των συντεχνιών και μέλη του διπλωματικού σώματος. Το τέλος της δοξολογίας σήμαναν 21 κανονιοβολισμοί και οι βασιλείς υπό τις συνεχείς επευφημίες του πλήθους πήραν το δρόμο της επιστροφής για το παλάτι.

Το ραντεβού του κόσμου δόθηκε στην Πλατεία του Παλατιού (σήμερα η ευρύτερη περιοχή της πλατείας Συντάγματος), όπου ο Δήμος Αθηναίων είχε στήσει ένα τρόπαιο και γύρω του στήθηκε ένα τρικούβερτο γλέντι μέχρι πρωίας, όπως έγραψαν οι εφημερίδες της εποχής.

Την παράσταση έκλεψε μία ηλικιωμένη κυρία, ονόματι Λέκκα, η οποία θέλησε να σύρει πρώτη το χορό «Σταματήσατε, παιδιά μου, εις εμέ ανήκει ν’ αρχίσω τον χορό, διότι εις αυτό το έδαφος πρόσφερα δύω ανδρείους αδελφούς και τον μοναχόν υιό μου». Της επετράπη να σύρει το χορό, παρότι γυναίκα, «και με δάκρυα στα όμματα συνεχόρευε και συναγάλλετο με τους Έλληνας» (προφανώς ήταν Αρβανίτισσα). Η εικόνα αυτή έκανε μεγάλη εντύπωση στην παρευρισκόμενη γερμανίδα Γιούλια φον Νόρντενπφλιχτ (κυρία επί των τιμών της βασίλισσας Αμαλίας), η οποία δεν δίστασε να την παρομοιάσει με αρχαία Σπαρτιάτισσα.

Όλη την ημέρα η Αθήνα ήταν ένα πανηγύρι, σύμφωνα με τον Τύπο. Το βράδυ φωταγωγήθηκαν με φανούς η Ακρόπολη, τα δημόσια κτίρια, αλλά και πολλά σπίτια. Μεγάλη εντύπωση στους Αθηναίους έκανε ο σχηματισμός ενός μεγάλου φωτεινού σταυρού σε μια πλευρά του Λυκαβηττού.

ΠΗΓΗ: sansimera.gr